

13. Safiye Erol'un Kadıköyü'nün Romanı isimli eserinde ikilemeler**Yasin AYDIN¹****APA:** Aydın, Y. (2023). Safiye Erol'un Kadıköyü'nün Romanı isimli eserinde ikilemeler. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (34), 186-207. DOI: 10.29000/rumelide.1317068.**Öz**

Bir ifadeyi daha güçlü ya da zengin kılmak için eş görevli iki sözcüğün yan yana gelerek oluşturduğu sözcük öbeklerine ikileme denir. İkilemeler hemen hemen her dilde mevcuttur ve kullanıldığı yerlerde anlamı zenginleştirir, güçlendirir. İkilemelerin hemen hemen her dilde var oluşu ve sık kullanımı, bu yapının önemini de göstermektedir. Türk dilinde ikilemelerin tarihi çok eski zamanlara kadar uzanır. Öyle ki Türklerin ilk yazılı belgeleri olan *Orhun Abideleri*'nde dahi ikilemelere rastlanır ve Türk dilinin her döneminde aynı şekilde ikilemeler hep var olmuştur. Bu makalemizde Türk edebiyatının Cumhuriyet döneminde yaşamış kadın yazarlarımızdan biri olan Safiye Erol'un *Kadıköyü'nün Romanı* isimli eserinde yer alan ikilemeler tespit edilerek bir sınıflamaya tabi tutulmuştur. *Kadıköyü'nün Romanı*, Safiye Erol'un yazmış olduğu ilk romanıdır ve yazarımız bu eserini 'Benim gençlik eserim, kalem tecrübemdir.' şeklinde ifade eder. Bu eserin ilk baskısı 1938'de yapılmıştır ve sonradan pek çok kez basılmıştır. Bu makale için ise eserin 2019 yılındaki 264 sayfalık 7.baskısı incelenmiştir. Eserde tespit ettiğimiz birbirinden farklı 198 ikilemeyi kullanım sıklıkları ile birlikte sınıflamaya ve tasnife tabi tutulmuştur. Bunun neticesinde ise yazarın ikileme kullanım tercihlerini, dile olan hâkimiyetine dair tespitlerde bulunulmuştur.

Anahtar kelimeler: Söz varlığı, ikileme, Safiye Erol, Kadıköyü'nün Romanı**Reduplicatives in Safiye Erol's Kadıköyü'nün Romanı****Abstract**

In order to make an expression stronger or rich, the phrases of the two -co -officials come side by side are called reduplication. Reduplications are available in almost every language and enrich and strengthen the meaning in places it is used. The existence and frequent use of reduplications in almost every language shows the importance of this structure. The history of reduplication in Turkish language dates back to ancient times. So much so that even in the *Orkhon Monuments*, the first written documents of the Turks, reduplications are found and there have always been reduplications in every period of the Turkish language. In this article, the reduplications of Safiye Erol's -one of the female writers of the Republican period of Turkish literature- *Kadıköyü'nün Romanı* (*The Novel of Kadıköy*) were identified and subjected to a classification. *Kadıköyü'nün Romanı* (*The Novel of Kadıköy*) is the first novel of Safiye Erol and the author says for this work, 'My youth work, my pencil experience.' The first edition of this work was made in 1938 and was published many times later. For this article, the 264 -page 7th in 2019 was examined. We have classified and classify 198 reduplications with the frequency of use. As a result of this, we made determinations about the dominance of the author's reduplication use.

Keywords: Vocabulary, reduplicatives, Safiye Erol, Kadıköyü'nün Romanı (The Novel of Kadıköy)

1 Doktora Öğrencisi, Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı ABD (Kocaeli,Türkiye), yasinaydin@live.com, ORCID ID: 0009-0005-5306-8724 [Araştırma makalesi, Makale kayıt tarihi: 23.05. 2023-kabul tarihi: 20.06.2023; DOI: 10.29000/rumelide.1317068]

1. Giriř

Dil, kendine ait özellikleri ve kuralları olup her zaman kendini revize edebilen; insanların birbiriyle anlaşmasında, iletişim kurmasında oldukça önemli bir yeri olan varlıktır. Dil, devamlı kendini yenileme ve içinde bulunduğu topluma göre şekil alma eğilimindedir. Bu anlamda dilin, kültürlerin aktarılmasında oldukça önemli bir role sahip olduğunu söyleyebiliriz. Aynı şekilde yine dil, duygu ve düşüncelerimizi birbirimize aktaran, insan topluluklarını amaçsız bir kalabalık olmaktan çıkaran yaşayan bir iletişim aracıdır (Kaplan, 1996).

Dil, konuşulduğu toplumun kültür zenginliğini doğrudan gösteren bir olgudur. Duygu ve düşüncelerimizi dilimiz ile ifade ederiz. Kullandığımız dil ile düşüncelerimizi karşıya aktarıyoruz. Dilde kullanılan her türlü kelime ya da söz öbekleri o dilin zenginliği ve kültürü ile doğru orantılıdır. Bir dilin zenginliğini gösteren pek çok unsur vardır. Örneğin; sözcük sayısı, kavram adları, duygu ve düşünceleri doğrudan ifade eden spesifik tanımlar, dildeki bitki isimleri, hayvan isimleri ya da gramer yapısı, vb. Tüm bunların yanında dili zengin kılan bir diğer önemli unsur ise şüphesiz ikilemelerdir. Türk dil tarihinin her döneminde kullanılan ikilemelerin oluşumu çok uzun zaman alır ve bu ikilemeler genellikle kalıplaşmış söz öbekleri olarak karşımıza çıkar. Sahip oldukları özellikle ve oluşumunun uzun bir zamana dayanması gibi özelliklerinden dolayı ikilemelerin dilde oldukça önemli bir yeri vardır.

İkileme, Türkçe Sözlükteki tanımına baktığımızda; “1. ikilemek işi, 2. Anlamı güçlendirmek için aynı kelimelerin tekrarlanması; anlamları birbirine yakın, karşıt olan veya sesleri birbirini andıran kelimelerin yan yana kullanılması” şeklinde karşımıza çıkar (Türkçe Sözlük, 1998).

Cevdet Coşkun, Türkçenin önemli özelliklerinden birinin ahenkli bir dil olduğunu ve bu ahengin oluşmasındaki unsurlardan birinin ikilemeler olduğunu dile getirir. Ayrıca ikilemelere Türkçenin çok eski dönemlerinde dahi rastladığımızı ve ikilemelerin; anlamı daha güçlü kılmak, anlatıma ahenk katmak gibi görevlerde kullanıldığını belirtir (Coşkun, Cevat Şakir Kabaağaçlı'nın Romanlarında Deyimler, Atasözleri, İkilemeler, Kalıp Sözler ve Argolar Bağlamında Söz Varlığı. Yüksek Lisans Tezi, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Çanakkale, 2021).

İkilemelerin Türk dilinin var olduğu her dönemde kullanıldığını ve anlatımı güçlendirmek amacıyla ikilemelere başvurulduğunu ifade etmiştik. İkilemenin ilk örneklerine ise Türkçenin yazılan ilk metinleri olarak bilinen *Göktürk Abideleri*'nde rastlarız (Çimen, 2021). Vecihe Hatiboğlu, *Türk Dilinde İkileme* adlı eserinde ikilemeyi şöyle tanımlar: “İkileme, anlatım gücünü artırmak, anlamı pekiştirmek, kavramı zenginleştirmek amacıyla, aynı sözcüğün tekrar edilmesi veya anlamları birbirine yakın yahut karşıt olan ya da sesleri birbirini andıran iki sözcüğün yan yana kullanılmasıdır.” Ardından ikileme teriminin farklı dillerde ve Osmanlı Türkçesinde hangi sözcüğe karşılık geldiğini belirtmiştir. Buna göre; Osmanlıcada “atf-1 tefsiri”; Fransızcada “redoublement, hendiadyoin”; İngilizcede “reduplication dual, hendiadyoin”; Almancada “Verdoppelung, Zwillingen rmen, Hendiadyoin” terimleri ikileme için kullanılmaktadır (Hatiboğlu, 1981).

Hatiboğlu, ikilemeler hakkındaki çalışmasında genel olarak şu noktalara değinir: İkilemenin bazı dillerde Türkçede kullanıldığı kadar sık kullanılmadığını, Türkçenin ilişkili bulunduğu Arapça, Farsça, Fransızca gibi dillerde az kullanılmasının bir sonucu olarak yazılı dilde zamanla azaldığını, bir süre sonra daha çok halk dilinde ve halk ozanlarının şiirlerinde yaşadığını belirtir. Yine Hatiboğlu, aslında ikilemenin Türkçenin genel özellikleri arasında olduğunu ve yaygın kullanıldığını, anlatımı zenginleştirdiğini, bir müzik esintisi ve âhenk sağladığını, yazarların da bu nedenle sıkça kullandığını ifade eder. Osmanlı Türkçesi döneminde ise ikilemelerin yabancı sözcüklerle kurulumunun ve bağlaçlı kullanımlarının yaygınlaştığını söyler. İkilemelerin bazı örneklerinde, birlikte kullanılan sözcüklerin

ayraç içinde verildiğini, aralıklı ikileme ve üçleme şeklinde kullanıldığını veya kalıplaşma yolunda olduğunu belirtir (Çimen, 2021).

M. Dursun Erdem *Harezm Türkçesinde İkilemeler ve Yinelemeler Üzerine* isimli çalışmasında ikilemelerle ilgili dikkat etmemiz gereken bazı noktaları aşağıdaki şekilde sıralamamıştır:

- İki kelime aynı anlamı ifade eder hâle gelir.
- İkilemelerin oluşumu çoğu zaman asırlarca sürebilmektedir.
- Özellikle din ve kültür değişimi ikilemelerin oluşumu için uygun zemini hazırlar.
- İkilemelerin içindeki her bir kelime, cümle içinde görev yönünden aynı işlevi yüklenirler.
- İkilemelerde her iki kelime de aynı eki alır
- İkilemeler tam anlamıyla bir dil olgusudur ve oluşumunun esasını Türk dilinin yapısından almaktadır.
- Sözlük yazılırken madde başlı olabilecek nitelik taşırlar (Erdem, 2005, s. 190)

Zeynep Korkmaz ikilemeyi; “Aralarında belli bir ses düzeni bulunan, biçim ve anlamca birbiriyle ilişkili olan, aynı, yakın ya da zıt anlamlı iki veya daha çok kelimenin bir tek kelime gibi anlam göstermek üzere yan yana gelmesi ile oluşturulan kelime grubu” olarak ifade etmiştir (Korkmaz Z. , Gramer Terimleri Sözlüğü, 1992).

Muharrem Ergin ise yaptığı tanımlamada ikilemelerin görevlerini dile getirir. Muharrem Ergin cümle içindeki anlam bakımından ikilemelerin oldukça önemli olduğunu belirterek, ikilemelerin cümle içinde anlamı güçlendirme ve süreklilik gibi görevlerinin olduğuna dikkat çeker. Tanım olarak ise, cümle içinde herhangi bir oluşu ya da kavramı ifade etmek için aynı türden en az iki kelimenin ardı ardına bir araya gelerek oluşturulan sözcük gruplarını ikileme olarak adlandırır (Ergin, 2002). Aynı konu ile ilgili Leyla Karahan ikileme sözcüğünü kullanmak yerine tekrar grubu terimini kullanmayı tercih etmiştir. Karahan, ikileme ya da kendi tabiriyle tekrar grubu için, herhangi bir nesne ya da hareket için meydana getirilen ve aynı görevi karşılayan birden fazla sözcük grupları ya da söz öbekleri, ifadelerini kullanmıştır (Karahan, 2010).

Berke Vardar, ikilemeler için, anlamı güçlendirmek amacıyla heceyi tekrarlama ve birbirlerinin arasında benzerlik olan sözcüklerin ardı ardına kullanılması, şeklinde bir tanım yapar ve bunu çeşitli şekillerde örneklendirir (Vardar, 2002).

Şahbender Çoraklı ikilemelerin oluşturulmasında ses benzerliği ve uyumunun önemli olduğunu vurgulayarak bunları meydana getirirken bazı kurallara uymak gerektiğini ifade eder. Ayrıca anlamı daha güçlü kılmak amacıyla birbiriyle aynı ya da birbirine benzeyen sözcüklerin bir arada kullanılması gerektiğinin altını çizer” (Çoraklı, 2001).

Tuncer Gülensoy ise bu kavramı tanımlarken; kelimelerin tekrarlanarak kullanılması, anlamları birbirine yakın ya da zıt olan sözcüklerin bir arada olması ifadelerine yer verir (Gülensoy, 2000)

Kerime Üstünova ise ikilemelerin tanımı yaparken ikilemelerdeki tekrarların amacını şöyle açıklamaktadır: “Sonuçta tekrarlar, ses, hece, sözcük, sözcük öbeği, cümle tekrarına dayalı dil düzenlemeleridir ve hepsinin amacı aynıdır. Anlatımın güzelliğine güzellik katmak, üsluba ve tona daha

canlılık vermek. Tekrarların her fırsatta karşımıza çıkmasının gerekçelerinden bir diğeri de sanıyoruz ki, topluma verilmek istenen mesajların daha iyi kavratılmak istenmesidir. Mesajların kalıcı olmasını sağlamada, bunların gerektiğçe vurgulanmasının rolü büyüktür. Zamanla kalıplaşan yapıların tekrarı yoluyla toplumun önem verdiği değer yargılarının iyice belletilmesi, toplumda kabul görmesi istenmiştir” (Üstünova, 1998).

Doğan Aksan dünya dillerinin çok azında ikilemelerin yer aldığını ve Türkçenin ikilemeler konusunda oldukça zengin olduğunu dile getirir. Bu özelliğın dünya dillerinde bu denli yaygın olmadığını, özellikle dünya dillerinde önemli yeri olan Latince de yalnızca birkaç ikileme olduğunu, hatta Hint-Avrupa dil ailesinde dahi ikilemelerin çok az örneklerine rastladığımızı belirtir (Aksan, 2016).

Mehmet Hengirmen de bu konuda Doğan Aksan ile aynı fikirdedir. Hengirmen ikilemeler için, anlamı ve anlatımı daha etkin kılmak amacıyla eş anlamlı, birbirine yakın anlamlı ya da karşıt anlamlı kelimelerin art arda kullanılması tanımını yapar ve ikilemelerin sıklıkla birden fazla kelimedenden meydana geldiğini söyler. Hengirmen pek çok dilde ikilemelerin sayısının oldukça sınırlı olduğunu öne sürer ve bu yüzden ikilemelerin Türk dili açısından oldukça önemli olduğunu altını çizer. İkilemelerde ahengin de önemini vurgulayan Hengirmen, ikilemeyi oluşturan sözcüklerin hem anlamı güçlendirdiğini hem de cümledeki ahengi artırdığını dile getirir (Hengirmen, 2002).

Türkçenin en eski yazıtlarında da ikilemelere rastlarız. *Orhun Yazıtları* ve Uygur metinlerinde ikilemeler sık sık karşımıza çıkar. Mehmet Yastı bu metinler üzerine çalışmış ve o dönemden günümüze kadar kullanılan ikilemeleri tespit ederek bugün kullandığımız Türkiye Türkçesindeki karşılıklarını *Türkçe Deyimlerde Geçen İkilemelerin Ses ve Şekil Özellikleri* isimli makalesinde şu şekilde açıklamaktadır: “Altun kumuş “altın ve gümüş”, arkış tirkış “kervan kabile”, at ku “ad ve ün”, bağ bodun “boyar ve kabileler”, bağlar bodun “beyler ve halk”, ab bark “ev bark”, kız koduz “kızlar ve kadınlar”, kun kul “cariye ve erkek köle”, kurt konuz “börtü böcek”, yabız yablak “sefil ve perişan”, yok cıga “yok yoksul”, yurtda yolta “dağda bayırda”, olu yitu 45 “öle yite”, yir sub “yer ve su”, ıda taşda “ormanda ve kayalıklarda”, tunlu kunlu “gececi gündüzlü”, ecum apam “atalarım ve dedelerim”, ağış barım “mal mülk”, yarıkında yalmasınta “zırhında kaftanında”, tebliğ kurluğ “hilekâr ve sahtekâr”, icin taşın “içini dışını” şeklinde pek çok ikilemenin var olduğunu görürüz. Uygur Türkçesi metinlerinde geçen ikilemelere ise aduru aduru(?) “yavaşça, sessizce, yavaşçacık”, adru adru “ayrı ayrı”, ağır ağır “ağırbaşlı, pek ciddi, şerefli”, aduru turguru(?) “doğru, müstakim”, asan tukul “sağ ve selamet, sağ-esen”, basa basa “durmadan, fazlasıyla”, birar birar “birer birer”, birin birin “teker teker”, bakiz balguluk “açık, sarıh, belli”, arklığın arksızın “ister istemez” (Yastı, 2007).

Orhon yazıtlarının diline baktığımızda eş anlam, yakın anlam ya da zıt anlamlı şekilde oluşturulan ikilemelerin ve onların yoğun kullanılmalarının, anlatımdaki ifadeyi daha güçlü ve etkili kıldığını, anlatımı daha da güzelleştirdiğini görürüz. Türkçenin bu dönemi ikilemeler açısından oldukça zengindir ve bu ikilemelerin hemen hemen hepsinde ise seslerin tekrarını, yani aliterasyon olduğunu görürüz (Tekin, 1995).

İkilemeler ile ilgili bilinmesi gereken diğeri husus ise ikilemelerin, pekiştirmeli yapılar ile karıştırılmaması gerektiğidir. Türk dilinde anlamı daha sağlam, güçlü kılmak için pekiştirmelere başvurulur. Bu pekiştirmeler kelime başında /m/,/p/,/r/,/s/,/l/,/a/,/e/ sesleri kullanılarak yapılır. Masmavi, dümdüz, dapdar örneklerinde olduğu gibi (Coşkun, 2020). Akyakçın, bu şekilde oluşturulan yapıların ikileme olarak kabul edilemeyeceğini, çünkü oluşturulan bu yeni sözcüklerin sadece asıl sözcüğü pekiştirilmiş hale getirdiğini ve hâlihazırda tek sözcükten oluştuğunu, ancak ikilemelerin ise tanımlarda da belirtildiği üzere birden fazla sözcükten oluşması gerektiğini ifade eder. Pekiştirilen

sözcükler zaten tek bir sözcükten meydana geldiği için ikileme tanımının dışında kalmaktadır (Akyalçın, 2017, s. 31).

2. Safiye Erol ve *Kadıköyü'nün Romanı*

Cumhuriyet dönemi kadın yazarlarımızdan olan Safiye Erol, önemli bir yazarımız olmasına rağmen günümüzde adı ve eserleri pek bilinmemektedir.

Zeynep Tek, Safiye Erol ile ilgili düşüncelerini dile getirirken Türk edebiyatının kendisine pek vefa göstermediğini özellikle belirtir. Tek; Safiye Erol'un aldığı eğitimin yazın hayatına etkilerinin olduğunu, ele aldığı konuları kendine özgü bir tarzla Türk edebiyatına aktardığını ve onun edebi anlamda çok üst düzey bir yazar olduğunu ifade eder (Tek, 2019).

1902 yılında Edirne-Uzunköprü'de doğan Safiye Erol'un çocukluğu İstanbul'da geçmiştir. Aynı şekilde ilköğretimini de İstanbul'da tamamlamıştır. 1917 yılında, henüz 15 yaşındayken Türk-Alman Derneği vasıtasıyla Almanya'nın Lübeck şehrine gitmiş ve öğrenimine burada devam etmiştir. 1926 yılında ise Almanya'da doktorasını tamamladıktan sonra İstanbul'a dönmüştür (Tek, 2019).

Safiye Erol'un edebiyata ilgisi henüz çocuk denecek yaşlarda başlamıştır. Kendisiyle yapılan bir röportajda henüz on yaşında olmasına rağmen gelecekte büyük bir yazar, romancı olacağını hissettiğini dile getirir. Eğitim hayatına Almanya'da devam ederken yazılarını oluşturmaya başlayan Erol, katıldığı kompozisyon yarışmalarında önemli dereceler elde eder. Eğitim aldığı okuldaki Alman profesörlerden biri ona ilerde iyi bir yazar olacağını hatta kendisine 'Türklerin Selma Lagerlöf'ü' olacağını söyler. Erol, Almanya'da henüz birinci sınıftayken yazdığı ilk eserlerini Almanya'daki bir dergide yayımlar. Ancak eğitime ağırlık vermesi gerektiği için yazı yazmaya kısa bir süre ara verir. İstanbul'a döndükten sonra ise 'Safiye Sâmi' ve 'Dilârâ' imzaları ile Türkçe olarak yazdığı ilk eserlerini yayınlar ve çeşitli tercümelemler yapmaya başlar (Kandemir, 1949).

Safiye Erol, eserlerinde kadınlara özellikle yer vermiştir ve kadınları belli bir sınıflandırmaya da tabi tutmuştur. Bu eserlere baktığımızda genel anlamda kadınların acı çektiğine şahit oluruz. Bu kadınlar sıklıkla iyi eğitim almış, dikkat çekici kadınlardan oluşur. Bu durumun sebebi ise bu şekilde eğitim alıp kendini geliştirmiş kadınların aldatılmaları durumunda dahi kendi kendilerine yetebilecek güçte olmaları ve hayata karşı dik duruş sergileyebilmeleridir. Belirttiğimiz bu eğitilmiş, kendini geliştirmiş kadınların karşısında ise tam tersi olan eğitimsiz ya da yeterince eğitimi olmayan ve çirkin kadınlar yer alır. Kendini geliştiren kadınların, yaşamlarında mutsuz oluşuna şahit olurken, eğitimsiz ve çirkin kadınların da aksine oldukça mutlu ve bir aile yaşantısına sahip olduğunu görürüz. Bu kadınlar hayatlarını idame ettirebilmek için başka insanlara muhtaç durumdadır. Bu yüzden donanımlı ve eğitilmiş kadınlar terk edilse dahi kendi ayaklarının üzerinde durabilirken, bahsettiğimiz diğer kadınlar terk edildikleri takdirde bununla başa çıkamayacakları için terk edilmemektedirler" (Ayyıldız & Baytok, 2017).

"Erol'un romanlarındaki sosyal hayatı inceleyecek olursak mekân olarak karşımıza daha ziyade eğlencenin ve sohbetlerin yapıldığı yerler çıkar. Eserlerdeki kadın karakterler bu mekânlarda tanıştıkları kişilerle yakınlaşır ve ilişki yaşarlar. Bu ilişkilerde ise kadının devamlı acı çektiğine şahit oluruz, ancak yaşanan bu olumsuz deneyimler kadını daha güçlü yapar. Kadınların ilişkiler konusunda yaşadıkları olumsuzlukların çıkış noktası da budur aslında. Romanlarda kadın karakterlerin giyim konusuna değinecek olursak, kadınlar o döneme uygun tarzda ve modayı takip eder şekilde giyinirler. Eserlerde kadınların özgür, gece geç saatlere kadar gezebilen, ikili ilişkiler konusunda serbest, modern bir yapıya sahip olduğunu görürüz" (Ayyıldız & Baytok, 2017).

Kadıköyü'nün Romanı Safiye Erol'un yazdığı ilk romanıdır. Yazar, bu romanı için "Benim gençlik eserim, kalem tecrübemdir" ifadelerini kullanmaktadır. İlk olarak 1935 yılında Vakit Gazetesi'nde yayımlanan bu romanın, daha sonra 1938 yılında kitap halinde ilk baskı yapılır. Bunu takip eden 2001 yılında ikinci ve 2003 yılında ise üçüncü baskısı yapılır (Ballı, 2019).

3. Kadıköyü'nün Romanı'nda geçen ikilemeler

Bu çalışmada Türk edebiyatının Cumhuriyet dönemi kadın romancılarından Safiye Erol'un *Kadıköyü'nün Romanı* isimli eserindeki ikilemeler tespit edilmiş, sayısal verileriyle birlikte bir tasnif çalışması yapılmıştır. *Kadıköyü'nün Romanı* adlı eserin elimizdeki incelenen 7.baskısı 2019 yılında Kubbealtı Neşriyat tarafından 264 sayfa olarak yayımlanmıştır. Eserde yer alan ikilemelerin sınıflandırılmış ve tasnif edilmiş şekli aşağıdaki gibidir:

İkileme adı	Sıklık
Acele acele (sf. 154, 192, 241)	3
Acı acı (sf. 50, 63)	2
Açık açık (sf. 82)	1
Adım adım (sf. 35)	1
Ağır ağır (sf. 15, 18, 26, 35, 77, 82, 97, 123, 128(2), 151, 157, 161, 162, 165, 168, 202, 204, 216, 232, 252, 256, 258)	24
Ağrı sızı (sf.159)	1
Ak kara (sf. 68)	1
Al al (sf. 69, 76)	2
Alı al (sf. 25)	1
Alt üst (sf. 37, 46)	2
Apar topar (sf. 96)	1
Ara sıra (sf. 26, 34, 203)	3
Aşağı yukarı (sf. 87, 192, 245)	3
Avaz avaz (sf. 176, 227, 259)	3
Ayda yılda (sf. 51, 129)	2
Ayrı ayrı (sf. 62, 72, 94)	3
Bağıra bağıra (sf. 52, 126)	2
Basa basa (sf. 251)	1
Baş başa (sf. 41, 50, 111, 135)	4
Başka başka (sf. 72)	1
Başlı başına (sf. 120)	1
Baygın baygın (sf. 87, 106)	2

Bir baştan bir başa (sf. 33, 206)	2
Bir bir (sf. 42, 64, 78, 100)	4
Bir iki (sf. 105, 124, 141, 145)	4
Birer birer (sf. 18, 237)	2
Bitmez tükenmez (sf. 104, 105)	2
Bol bol (sf. 114, 122)	2
Boy boy (sf. 75)	1
Boylu boyuna (sf. 105)	1
Buram buram (sf. 68)	1
Burcu burcu (sf. 67)	1

İkileme adı	Sıklık
--------------------	---------------

Cilt cilt (sf. 126)	1
Cümbür cemaat (sf. 66)	1
Çabuk çabuk (sf. 262)	1
Çeke çeke (sf. 184)	1
Çeki düzen (sf. 40)	1
Çılgık çılgığa (sf. 47)	1
Çıtı pıtı (sf. 121)	1
Çiğneye çiğneye (sf. 207)	1
Çize çize (sf. 251)	1
Çoluk çocuk (sf. 133)	1
Dalgın dalgın (sf. 44, 85)	2
Dalıp dalıp (sf. 35, 172)	2
Dallı budaklı (sf. 82)	1
Damar damar (sf. 102)	1
Damla damla (sf. 21, 195)	2
Dayalı döşeli (sf. 77)	1
Derin derin (sf. 167, 196, 254)	3
Derme çatma (sf. 18, 64)	2
Diken diken (sf. 59)	1
Dinini imanını (sf. 186)	1
Dirhem dirhem (sf. 69)	1
Diz dize (sf. 42)	1
Dizi dizi (sf. 31, 59)	2

Doğru dürüst (sf. 81)	1
Doğrudan doğruya (sf. 141, 144, 168)	3
Dolu dolu (sf. 160)	1
Doya doya (sf.49, 150)	2
Döne döne (sf. 228, 257)	2
Durup durup (sf. 96)	1
Düşünceli düşünceli (sf. 178)	1
Düşüne düşüne (sf. 246)	1
Eciş bücüş (sf. 174)	1
El ele (sf. 39, 127, 164, 230, 235)	5
Eninde sonunda (sf. 123)	1
Enine boyuna (sf. 78)	1
Er geç (sf. 19, 52, 152)	3
Erken erken (sf. 192, 196)	2
Etli canlı (sf. 167)	1
Falan filân (sf. 48)	1
Fıkır fıkır (sf. 61)	1
Fır fır (sf. 125)	1
Filân falan (sf. 104)	1
Forma forma (sf. 126)	1
Gıcır gıcır (sf. 249)	1
Gide gide (sf. 102)	2
Gitti gideli (sf. 180)	1
Gizli gizli (sf. 64, 106, 166, 170)	4
Gizli kapaklı (sf. 83)	1
Göğüs göğüse (sf. 153)	1
Göz göze (sf. 56, 70, 79, 127, 144, 178, 194, 243)	8
Gözden sözden (sf. 62)	1
Grup grup (sf. 40)	1
Güç bela (sf. 199)	1
Günden güne (sf. 97, 208)	2
Gürül gürül (sf. 195, 227)	2
Habbeyi kubbe (sf. 161)	1

Halka halka (sf. 63)	1
Hay hay (sf. 18)	1
Hele hele (sf. 161)	1
Hemen hemen (sf. 19, 94)	2
Hoplaya zıplaya (sf. 248)	1
Hürra gürra (sf. 58)	1
İçin için (sf. 42, 69, 81, 94, 152, 169, 211, 257)	8
İleri geri (sf. 77, 104, 115, 120)	4
İnce ince (sf. 104)	1
İnim inim (sf. 199)	1
İte kaka (sf. 41)	1
Kala kala (sf. 186)	1
Kana kana (sf. 105)	1
Kanımı canımı (sf. 183)	1
Kardeş kardeş (sf. 259)	1
Karı koca (sf. 84, 150, 217)	3
Karış karış (sf. 64, 119)	2
Kaşımız gözümüz (sf. 167)	1
Kat kat (sf. 62, 225, 257)	3
Kaynaya kaynaya (sf. 22)	1
Kendi kendine (sf. 35, 92, 99, 112, 123, 140, 141, 148, 161, 165, 190, 206, 214, 219, 246)	15
Kesik kesik (sf. 265)	1
Kesile kesile (sf. 137)	1
Kıs kıs (sf. 45)	1
Kıt kanaat (sf. 196)	1
Kıyıya bucağa (sf. 130)	1
Kibirli kibirli (sf. 68)	1
Koklaya koklaya (sf. 199)	1
Kol kola (sf. 262)	1
Konuşa konuşa (sf. 197)	1
Koşa koşa (sf. 38, 241)	2

Körü körüne (sf. 170)	1
Kös kös (sf. 121, 244)	2
Küme küme (sf. 213, 254)	2
Lîme lîme (sf. 173, 189, 263)	3
Lüle lüle (sf. 210)	1
Mahzun mahzun (sf. 223)	1
Mini mini (sf. 27, 170)	2
Moru mor (sf. 25)	1
Neler de neler (sf. 48)	1
Nice nice (sf. 214)	1
Olsa olsa (sf. 45, 252, 259)	3
Oluk oluk (sf. 250)	1
Önü sıra (sf. 263)	1
Öteye beriye (sf. 88, 180, 201)	3
Parıl parıl (sf. 39, 87)	2
Parmak parmak (sf. 64)	1
Parti parti (sf. 119)	1
Pat pat (sf. 72, 135)	2
Pembeli morlu (sf. 68)	1
Peşi sıra (sf. 189, 242)	2
Puf puf (sf. 99)	1
Rahat rahat (sf. 50, 220)	2
Renk renk (sf. 67)	1
Sabah akşam (sf. 156)	1
Sağa sola (sf. 82, 121)	2
Sağdan soldan (sf. 126)	1
Sallana sallana (sf. 60)	1
Sarılı pembeli (sf. 253)	1
Sere serpe (sf. 111)	1
Sevmek mevmek (sf. 65)	1
Sık sık (sf. 51, 73, 77, 118, 119, 121, 144, 224)	8
Sıkı sıkı (sf. 42, 68, 73, 114, 121, 202, 221, 224)	8

Sıkı sıkıya (sf. 132)	1
Sıra sıra (sf. 188)	1
Sırt sırta (sf. 110)	1
Sinirli sinirli (sf. 79)	1
Sinsi sinsi (sf. 179)	1
Sürü sürü (sf. 263)	1
Şakır şukur (sf. 89)	1
Şapır şapır (sf. 225)	1
Şaşkın şaşkın (sf. 195, 226)	2
Şöyle böyle (sf. 167)	1
Şundan bundan (sf. 93)	2
Şurada burada (sf. 177)	1
Tatlı tatlı (sf. 237)	1
Tek tek (sf. 24, 204)	2
Tek tük (sf. 49, 80, 140, 182)	4
Tekrar tekrar (sf. 47, 127, 133, 247, 257)	5
Telaşlı telaşlı (sf. 243)	1
Ters ters (sf. 198)	1
Tıka basa (sf. 58)	1
Tıklım tıklım (sf. 37)	1
Top top (sf. 67)	1
Tuhaf tuhaf (sf. 90, 230)	2
Türlü türlü (sf. 34, 168)	2
Ufak tefek (sf. 23, 174, 262)	3
Ulu orta (sf. 62, 66)	2
Uzun uzun (sf. 77, 84, 116, 121, 206(2), 233)	7
Üç dört (sf. 102, 176, 253)	3
Üst üste (sf. 55, 138)	2
Vara yoğa (gülüyorlardı) (sf. 106)	1
Varını yoğunu (sf. 72, 186)	2
Vız vız (sf. 122)	1
Yan yan (sf. 68, 258)	2

Yan yana (sf. 69, 88, 122, 138, 140)	6
Yana tutuşa (sf. 187)	1
Yana yana (sf. 169, 243)	1
Yanı sıra (sf. 39, 164)	2
Yanık yanık (sf. 59)	1
Yarı yarıya (sf. 172)	1
Yavaş yavaş (sf. 33, 101, 179, 182, 205, 208, 216, 230, 235, 245)	10
Yer yer (sf. 253)	1
Yukarıdan aşağı (sf. 180)	1
Yüz yüze (sf. 40, 130(2), 234)	4
Yüzde yüz (sf. 70)	1
Yüze yüze (sf. 40, 130(2), 234)	4
Zaman zaman (sf. 81, 99, 116,117)	4
Zık zak (sf. 121)	1
Zil zurna (sf. 38)	1

3.1) Aynı kelimelerin tekrarıyla kurulanlar

3.1.1) Fiillerle yapılanlar

3.1.1.1) –a zarf-fiil eki almış fiillerin tekrarıyla yapılanlar

Bağıra bağıra	2
Basa basa	1
Çeke çeke	1
Çiğneye çiğneye	1
Çize çize	1
Doya doya	2
Döne döne	2
Düşüne düşünce	1
Gide gide	2
Kala kala	1
Kana kana	1
Kaynaya kaynaya	1
Kesile kesile	1
Koklaya koklaya	1

Konuşa konuşa	1
Koşa koşa	2
Olsa olsa	3
Sallana sallana	1
Yana yana	1
Yüze yüze	1

3.1.1.2) İlk fiili görülen geçmiş zaman, ikinci fiili –Alı zarf-fiil eki alanlar

Gitti gideli	1
--------------	---

3.1.1.3) -Ip/-Up zarf-fiil eki almış fillerin tekrarıyla yapılanlar

Dalıp dalıp	2
Durup durup	1

3.1.2) İsimlerle yapılanlar

3.1.2.1) Aynı isimlerin çekim eki almadan tekrarıyla yapılanlar

Acele acele	3
Acı acı	2
Açık açık	1
Adım adım	1
Ağır ağır	24
Al al	2
Avaz avaz	3
Ayrı ayrı	3
Başka başka	1
Baygın baygın	2
Bir bir	4
Birer birer	2
Bol bol	2
Boy boy	1
Buram buram	1
Burcu burcu	1
Cilt cilt	1
Çabuk çabuk	1
Dalgın dalgın	2

Damar damar	1
Damla damla	2
Derin derin	3
Diken diken	1
Dirhem dirhem	1
Dizi dizi	2
Dolu dolu	1
Düşünceli düşünceli	1
Erken erken	2
Forma forma	1
Gizli gizli	4
Grup grup	1
Halka halka	1
Hay hay	1
Hele hele	1
Hemen hemen	2
İçin için	8
İnce ince	1
Kardeş kardeş	1
Karış karış	2
Kat kat	3
Kesik kesik	1
Kibirli kibirli	1
Kös kös	2
Küme küme	2
Lîme lîme	3
Lüle lüle	1
Mahzun mahzun	1
Mini mini	2
Nice nice	1
Oluk oluk	1
Parıl parıl	2
Parmak parmak	1
Parti parti	1

Rahat rahat	2
Renk renk	1
Sık sık	8
Sıkı sıkı	8
Sıra sıra	1
Sinirli sinirli	1
Sinsi sinsi	1
Sürü sürü	1
Şaşkın şaşkın	2
Tatlı tatlı	1
Tek tek	2
Tekrar tekrar	5
Telaşlı telaşlı	1
Ters ters	1
Tıklım tıklım	1
Top top	1
Tuhaf tuhaf	2
Türlü türlü	2
Uzun uzun	7
Yan yan	2
Yanık yanık	1
Yavaş yavaş	10
Yer yer	1
Zaman zaman	4

3.1.2.2) Aynı isimlerin çekim ekli tekrarıyla yapılanlar

3.1.2.2.1) İlk ismi eksiz ikinci ismi yönelme hâli eki alanlar

Baş başa	4
Çılgık çılgıça	1
Diz dize	1
El ele	5
Göğüs göğüse	1
Üst üste	2
Göz göze	8

Kendi kendine	15
Kol kola	1
Sıkı sıkıya	1
Sırt sırta	1
Yan yana	6
Yarı yarıya	1
Yüz yüze	1

3.1.2.2.2) İlk ismi belirtme hâli eki alıp ikinci ismi eksiz olanlar

Alı al	1
Moru mor	1

3.1.2.2.3) İlk ismi iyelik eki alıp ikinci ismi eksiz olanlar

Önü sıra	1
Peşi sıra	2
Yanı sıra	2

3.1.2.2.4) İlk ismi +U yapım eki alıp ikinci ismi iyelik eki + yönelme hâli eki alanlar

Başlı başına	1
Boylu boyuna	1

3.1.2.2.5) Aynı isimlerin ikisinin de çekim eki almasıyla yapılanlar

3.1.2.2.5.1) İlk ismi ayrılma hâli eki, ikinci ismi yönelme hâli eki alanlar

Bir baştan bir başa	2
Doğrudan doğruya	3
Günden güne	2

3.1.2.2.5.2) İlk ismi iyelik eki, ikinci ismi iyelik eki + yönelme hâli eki alanlar

Körü körüne	1
-------------	---

3.1.2.2.5.3) İki ismi de çokluk eki alanlar

Neler de neler	1
----------------	---

3.1.3) Ses İlaveleri ve Değişmeleri ile Yapılanlar

3.1.3.1) İkinci kelimenin ilk sesinin m sesine değiştirilmesiyle yapılanlar

Sevmek mevmek	1
---------------	---

3.2) Eş Anlam ya da yakın anlamlı kelimelerin tekrarıyla kurulanlar

3.2.1) İsimlerle yapılanlar

3.2.1.1) Çekim eki almayanlar

Ağrı sızı	1
Ara sıra	3
Cümbür cemaat	1
Çeki düzen	1
Dalılı budaklı	1
Dayalı döşeli	1
Doğru dürüst	1
Etili canlı	1
Falan filân	1
Filân falan	1
Gizli kapaklı	1
Güç bela	1
Karı koca	3
Kıt kanaat	1
Pembeli morlu	1
Sarılı pembeli	1
Şöyle böyle	1
Ulu orta	2
Zil zurna	1

3.2.1.2) Her iki ismi de iyelik eki alanlar

Kaşımız gözümüz	1
-----------------	---

3.2.1.3) Her iki ismi de yönelme hâli eki alanlar

Kıyıya bucağa	1
---------------	---

3.2.1.4) Her iki ismi de bulunma hâli eki alanlar

Ayda yılda	2
Eninde sonunda	1
Şurada burada	1

3.2.1.5) Her iki ismi de ayrılma hâli eki alanlar

Gözden sözden	1
Şundan bundan	2

3.2.1.6) Her iki ismi de iyelik eki + yönelme hâli eki alanlar

Enine boyuna	1
--------------	---

3.2.1.7) Her iki ismi de iyelik eki + belirtme hâli eki alanlar

Dinini imanını	1
Kanını canını	1

3.2.2) Fiillerle yapılanlar

3.2.2.1) Her iki fiili de isim-fiili eki alanlar

Derme çatma	2
-------------	---

3.2.2.2) Her iki fiili de sıfat-fiil eki alanlar

Bitmez tükenmez	2
-----------------	---

3.2.2.3) Her iki fiili de –A zarf-fiil eki alanlar

Hoplaya zıplaya	1
İte kaka	1
Sere serpe	1
Tıka basa	1
Yana tutuşa	1

3.3) Zıt anlamlı kelimelerin tekrarıyla kurulanlar

3.3.1) İsimlerle yapılanlar

3.3.1.1) Doğrudan zıt anlam taşıyan isimlerle yapılanlar

Ak kara	1
Alt üst	2
Aşağı yukarı	3
Er geç	3
İleri geri	4
Sabah akşam	1

3.3.1.2) Çekim ekleriyle yapılanlar

Öteye beriye	3
Sağa sola	2
Sağdan soldan	1
Vara yoğa (gülüyorlardı)	1
Varını yoğunu	2
Yukarıdan aşağı	1

3.4) Yansıma seslerle kurulanlar**3.4.1) Yansıma seslerin aynen tekrarıyla yapılanlar**

Fıkır fıkır	1
Fır fır	1
Gıcır gıcır	1
Gürül gürül	2
İnim inim	1
Kıs kıs	1
Pat pat	2
Puf puf	1
Şakır şukur	1
Şapır şapır	1
Vız vız	1
Zik zak	1

3.5) Sayılarla kurulanlar

Bir iki	4
Üç dört	3
Yüzde yüz	1

3.6) Biri anlamlı biri anlamsız her iki kelimenin birleşmesiyle kurulanlar

Çoluk çocuk	1
Habbeyi kubbe	1
Tek tük	4
Ufak tefek	3

3.7) Anlamsız iki kelimenin kalıplaşmasıyla kurulanlar

Apar topar	1
Çıtı pıtı	1
Eciş bücüş	1
Hürra gürra	1

Sonuç

İkilemeler, Türk dilinin her döneminde kullanılmış ve kullanıldığı yerlerde ifadeye zenginlik katmıştır. Bu anlamda ikilemelerin Türk dilinde oldukça önemli bir yeri olduğunu söyleyebiliriz, aynı durum dünya üzerindeki pek çok dil için de geçerlidir.

Türkçe, eklemeli bir dil olması itibarıyla, çok çeşitli yöntemlerle ikileme türetebilmesi açısından oldukça üretken bir yapıya sahiptir (Çavdar, 2018). Bu çalışmada Türk edebiyatı Cumhuriyet dönemi kadın yazarlarından olan Safiye Erol'un *Kadıköyü'nün Romanı* isimli eserinde kullanmış olduğu ikilemeleri tespit ederek bunları farklı özelliklerine göre incelemesi ve tasnifi yapılmıştır. İncelenen eserde Safiye Erol'un ikilemelere sık sık başvurduğunu ve hemen hemen her sayfada ikileme kullandığını söyleyebiliriz. Yine yazarın, eserinde ikilemeleri isim, sıfat, zarf, vb görevlerle yoğun şekilde kullanması onun dile de hâkimiyetini göstermesi açısından önemlidir.

Safiye Erol bu eserinde 198 farklı ikilemeyi 389 kez kullanmıştır. Aşağıda tablolar halinde farklı niteliklerde en sık kullanılan ikilemelerin kullanım sıklığı ile beraber listesi yer almaktadır. Genel olarak değerlendirdiğimizde ise Safiye Erol'un bu eserinde en çok tekrar ettiği ilk 5 ikileme; *ağır ağır (24)*, *kendi kendine (15)*, *yavaş yavaş (10)*, *için için (8)*, *sık sık (8)* ikilemeleridir.

1.Tablo: Sıklığı en fazla olan ikilemeler

Sıra	İkileme	Sıklık
1	ağır ağır	24
2	kendi kendine	15
3	yavaş yavaş	10
4	için için	8
5	sık sık	8
6	sıkı sıkı	8
7	göz göze	7
8	uzun uzun	7
9	yan yana	6
10	el ele	5
Toplam		98

2.Tablo: Aynı kelimenin tekrarı ile kurulan ikilemeler

Sıra	İkileme	Sıklık
1	ağır ağır	24
2	yavaş yavaş	10
3	için için	8
4	sık sık	8

5	sıkı sıkı	8
6	uzun uzun	7
7	tekrar tekrar	5
8	gizli gizli	4
9	zaman zaman	4
Toplam		78

3.Tablo: Zıt Anlamlı Kelimelerle Kurulan İkilemeler

Sıra	İkileme	Sıklık
1	ileri geri	4
2	aşağı yukarı	3
3	er geç	3
4	alt üst	2
5	ak kara	1
6	sabah akşam	1
Toplam		14

4.Tablo: İlk İsmi Eksiz İkinci İsmi Yönelme Eki Alan İkilemeler

Sıra	İkileme	Sıklık
1	göz göze	8
2	yan yana	6
3	el ele	5
4	baş başa	4
5	üst üste	2
Toplam		23

Tüm bu veriler incelendiğinde yazarın, ikilemelerin farklı oluşturuluş şekillerine adı geçen eserde fazlaca yer verdiğine rastlarız. Özellikle aynı kelimelerin tekrarı şeklinde oluşturulan ikilemeler bu eserde oldukça sık karşımıza çıkar, aynı şekilde eserde kullanılan tüm ikilemelerin kullanım yerlerine göre farklı görevlerde (isim, sıfat, zarf, vb.) kullanıldığını görmekteyiz.

Kaynakça

- Aksan, D. (2016). *Anlambilim Anlambilim Konuları ve Türkçenin Anlambilimi*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- Akyalçın, N. (2008). "İp" Ve "M.P.R.S" Yapılı Türkçe İkilemelere İlişkin Sorunlar. *Çağdaş Türk Dili*, 336-343.
- Akyalçın, N. (2017). Pekiştirme Sözcükleri, Sıfat Tamlaması veya İkileme Midir? *Journal of Awareness*, 27-33.
- Ayyıldız, M., & Baytok, R. (2017). Safiye Erol Romanlarında Kadın Olgusu. *AİBÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 224.
- Ballı, F. (2019). Safiye Erol'un Eserlerinde Tasavvufi Terimler. Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bartın.
- Coşkun, C. (2020). Tümceye Kattığı Anlam Bağlamında İkilemeler, s. 117. *Homeros*, 113-128.
- Coşkun, C. (2021). Cevat Şakir Kabaağlı'nın Romanlarında Deyimler, Atasözleri, İkilemeler, Kalıp Sözcükler ve Argolar Bağlamında Söz Varlığı. Yüksek Lisans Tezi, Çanakkale 18 Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Çanakkale.
- Çavdar, Y. (2018). Kemal Tahir'in Devlet Ana Adlı Romanında İkilemeler. *Turkish Studies*, 132.

- Çimen, E. (2021). İkilemeler Hakkında Bibliyografya Çalışması. *Bartın Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 6, 54.
- Çoraklı, Ş. (2001). Türkçenin Yaratma Gücü: İkilemeler. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, Cilt:8, Sayı:17.
- Erdem, M. D. (2005). Harezmi Türkçesinde İkilemeler ve Yinelemeler Üzerine. *Bahar*, 189-225.
- Ergin, M. (2002). *Türk Dil Bilgisi*. İstanbul: Bayrak Yayınları.
- Gülensoy, T. (2000). *Türkçe El Kitabı*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Hatipoğlu, V. (1981). *Türk Dilinde İkileme*. Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.
- Hengirmen, M. (2002). *Türkçe Dilbilgisi*. Ankara: Engin Yayınları.
- Kandemir, F. (1949). *Edebiyat Alemi Mecmuası*.
- Kaplan, M. (1996). *Kültür ve Dil*. İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Karahan, L. (2010). *Türkçede Söz Dizimi*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Korkmaz, Z. (1992). *Grammer Terimleri Sözlüğü*. Ankara: TDK Yayınları.
- Tek, Z. (2019). "Zor Vâsil Olunan Bir Seviyenin İnsanı": Safiye Erol ve Eserleri. *Yarın*, 63.
- Tekin, T. (1995). *Orhon Yazıtları Kül Tigin, Bilge Kağan, Tonyukuk*. İstanbul: Simurg Yayınları.
- Türkçe Sözlük*. (1998). Ankara: TDK Yayınları. www.sozluk.gov.tr. adresinden alındı
- Üstünova, K. (1998). Dede Korkut Destanlarında Aralıklı İkilemeler. *Türk Dili Dil ve Edebiyat Dergisi*, 464-470.
- Vardar, B. (2002). *Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü*. İstanbul: Multilingual Yabancı Dil Yayınları.
- Yastı, M. (2007). Türkçe Deyimlerde Geçen İkilemelerin Ses ve Şekil Özellikleri. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, 51-87.